

Αρχιερατικός Εσπερινός Οσίου Γερασίμου Υμνογράφου στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά - Κουρά Μεγαλοσχήμου

/ [Ιερές Μονές](#)

Το απόγευμα του Σαββάτου, 6ης Δεκεμβρίου, με λαμπρότητα και κατάνυξη τελέστηκε στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά Βεροίας ο πανηγυρικός Εσπερινός της μνήμης του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Οσίου Γερασίμου που βρίσκεται στο άβατο της Ιεράς Μονής, χοροστατούντος του Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και συγχοροστατούντος του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου. Συμμετείχαν αντιπροσωπίες των μοναστικών

αδελφοτήτων της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στη διάρκεια του Εσπερινού όσοι μετείχαν είχαν την εξαιρετική ευλογία να προσκυνήσουν τη δεξιά χείρα του Οσίου Γερασίμου που φυλάσσεται στην Ιερά Μονή, την τιμία Κάρα του Οσίου Θεοφάνους, πολιούχου Ναούσης καθώς και την Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Μυροβλυτίσης, η οποία μεταφέρθηκε από τα Καμένα Βούρλα.

Στο τέλος του Εσπερινού τελέστηκε η κουρά (μεγαλοσχημία) του αδελφού της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Αρσενίου Χαλδαιόπουλου, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Χαίρει ή Ἐκκλησία Χριστοῦ, κεκοσμημένη τοῖς καλλίστοις σου ἄσμασι ... καί πανηγυρίζει ἑορτάζουσα, τήν πάντιμον μνήμην σου, μυστογράφε Γεράσιμε».

Καί ὄντως χαίρει ή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ή ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα καί ή ἐπί γῆς στρατευομένη. Χαίρει ὁ ἱερός Ἄθως, τό Περιβόλι τῆς Παναγίας, καί ή Σκήτη τῆς Θεοπρομήτορος Ἄννης, καί μαζί τους ὁ ἱερός αὐτός κῆπος τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ή Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, ἀρρήκτως συνδεδεμένη μέ τόν ὄσιο

καί μέγα Ὑμνογράφο τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τόν ὄσιο Γεράσιμο τόν Μικραγιαννανίτη, τοῦ ὁποίου πανηγυρίζουμε τήν πάντιμο μνήμη.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐπλουτίσθη καί ἐκαλλύνθη ἀπό τόν ἱερό μυστογράφο τοῦ Πνεύματος καί τῆς Χάριτος, τόν συνόμιλο τῶν ἁγίων καί τόν θεατή τῶν ἀποκρύφων, μέ μελλίρυτα ἄσματα, ὥστε νά ὑμνεῖ μέ αὐτά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους, νά ὑμνεῖ τή λαμπρά πολιτεία τους καί τά τίμια σκάμματά τους, καί νά λαμβάνει πλούσια τήν εὐλογία καί τή χάρη τους.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ ὄσιος καί θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὁ Ὑμνογράφος, κατέστη ἐπ' ἐσχάτοις χρόνοις θεῖος διδάσκαλος καί ὑποφήτης, ὁ ὁποῖος καθοδηγεῖ τούς πιστούς, μοναχοὺς καί μιγάδες, ὄχι μόνο μέ τούς ἀναρίθμητους ὕμνους του, ἀλλά καί μέ τήν ἰσάγγελο πολιτεία του, μέ τήν ἀπλότητα καί τήν ταπεινώσή του, μέ τήν ἀγάπη καί τή στοργή, ἡ ὁποία ἦταν πάντοτε ἔκδηλη στίς πατρικές του νουθεσίες.

Αὐτές ἤχοῦν στά ὦτα μας καί τήν παροῦσα ἑσπέρα, κατά τήν ὁποία μετά τόν ἑόρτιο Μέγα Ἑσπερινό ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου, τοῦ Μικραγιαννανίτου, τελέσαμε τήν Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καί ἀγγελικοῦ Σχήματος, τό ὁποῖο ἐνεδύθη ὁ ἀδελφός τῆς Μονῆς μας, ὁ π. Ἀρσένιος.

Πρὶν ἀπό 21 χρόνια, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, ἐנדύθηκες γιά πρώτη φορά τό μοναχικό ἔνδυμα. Ἔκανες τό πρῶτο βῆμα τῆς ἀφιερώσεώς σου στόν Θεό καί ἔλαβες ἀπό τόν Θεό τό πρῶτο τάλαντο. Ἀγωνίσθηκες μέ ζῆλο καί μέ ἀγάπη γιά τόν Θεό, καί μέσα σ' αὐτό τό εὐλογημένο περιβάλλον ὑπό τή σκέπη τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῆ συμπαράσταση καί τοῦ μακαριστοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς Γέροντος Παντελεήμονος καλλιέργησες αὐτό τό τάλαντο.

Καί ὁ Θεός σοῦ ἔδωσε καί ἄλλα τάλαντα, τά τάλαντα τῆς διακονίας καί τῆς ἱερωσύνης. Καί σήμερα σοῦ ἔδωσε ἕνα ἀκόμη. Σέ ἐνέδυσσε μέ τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα, πού θά τό φέρεις μέχρι τῆς συναντήσεώς σου μέ τόν Χριστό, τόν Νυμφίο τῆς ψυχῆς σου, γιά τόν ὁποῖο ἀξίζει κάθε θυσία, ἀξίζει κάθε ἀγάπη, διότι αὐτός πρῶτος μᾶς ἀγάπησε καί αὐτός πρῶτος θυσιάσθηκε γιά ἐμᾶς, ἔτσι ὥστε ἡ δική μας θυσία καί ἡ δική ἀγάπη νά ἀποτελοῦν ἐλάχιστη ἀνταπόδοση, ἀνταπόδοση τήν ὁποία ὁμως ἀναμένει ὁ Κύριός μας καί τήν ὁποία ἡ ἀγάπη του μεγιστοποιεῖ, χαρίζοντάς μας ἀντί τῶν προσκαίρων τά ἐπουράνια ἀγαθά του.

Αὐτή τήν ὥρα, τήν τόσο σημαντική καί τόσο καταλυκτική γιά ὅλους μας, ἀλλά

ιδιαίτερα για σένα, ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἔδωσες τίς ὑποσχέσεις τοῦ μεγάλου καί ἀγγελικοῦ σχήματος, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀκοῦς μέσα σου ἤδη τίς πατρικές νουθεσίες τοῦ ἑορταζομένου ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου, τόν ὁποῖο ἐγνώρισες καί ἀγάπησες πλησίον μου ὅλα αὐτά τά χρόνια καί ιδιαιτέρως ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ἀγιοκατατάξεώς του.

Ἡ παρουσία τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου, τῆς θεοκινήτου δεξιᾶς χειρός του, ἐνώπιον σου, εἶναι σημεῖο τῆς νοερᾶς παρουσίας τοῦ Ὁσίου μας στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό του, πού σέ νυμφαγωγεῖ μυστικά στή μοναχική πολιτεία. Ἄλλωστε καί ὁ ἴδιος ὁ ὅσιος Γεράσιμος τό ἔλεγε ἐν ζωῇ πάντοτε στούς πατέρες τῆς Συνοδείας του. «Οἱ Ἅγιοι εἶναι ἐδῶ, μᾶς βλέπουν, μᾶς παρακολουθοῦν, μᾶς εὐλογοῦν».

Παρών καί σήμερα ὁ ὅσιος Γεράσιμος ἐπαναλαμβάνει καί πρός ἐσένα τίς πνευματικές του ὑποθήκες, πολύτιμες ἀκόμη περισσότερο τώρα πού θά φέρεις τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα, τώρα πού ἔδωσες τίς ὑποσχέσεις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μας καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἐνώπιον τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καί ὄλων τῶν ἀγίων προστατῶν τῆς ἱερᾶς μας Μονῆς.

«Ἠγαπημένο μου παιδί», λέγει καί πρός ἐσένα, «νά ἔχεις εὐλάβειαν, θερμήν εὐλάβειαν, καί νά εἶσαι πρόθυμος εἰς τά καθήκοντά σου, πρόθυμος εἰς τήν Ἀκολουθίαν, εἰς τόν κανόνα».

Νά προσπαθήσεις νά ἔχεις σύντροφο τήν ταπείνωση καί τήν μακαρία καί ἄδολο ὑπακοή. Ἡ ὑπακοή εἶναι ὁ πιό σύντομος καί πιό εὐκολος δρόμος πρός τόν οὐρανό, καί ὁ ὑπάκουος μοναχός, αὐτός πού καλλιιεργεῖ τήν ἀδιάκριτη ὑπακοή, εὐρίσκεται ἤδη στόν παράδεισο.

Σχετικά μέ αὐτή τήν ἀδιάκριτη ὑπακοή τοῦ μοναχοῦ διηγεῖτο συχνά ὁ ὅσιος Γεράσιμος ἕνα πραγματικό περιστατικό μέ ἕναν τέλειο ὑποτακτικό πού ἀσκήτεψε στή ἔρημο τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, στή Μικρά Ἁγία Ἄννα.

Κάποια ἡμέρα ὁ μοναχός αὐτός ἀρρώστησε βαρειά. Ἡ κατάσταση τῆς υγείας του ἐπιδεινωνόταν καθημερινά. Ξαπλωμένος στό κελλί του ὁ μοναχός εἶδε νά μπαίνουν ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶπαν «ἤλθαμε νά σέ πάρουμε γιά νά σέ πᾶμε στόν Χριστό». Ὁ μοναχός, πού εἶχε ἀδιάκριτη ὑπακοή, τούς κοίταξε καί εἶπε μέ ἀπλό καί φυσικό τρόπο: «Νά ρωτήσω τόν Γέροντά μου καί ἄν μέ ἀφήσει θά ἔλθω».

Οἱ ἄγγελοι συγκατένευσαν καί ὁ μοναχός ὄντως ρώτησε τόν Γέροντά του, ἄν ἔχει τήν εὐχή του νά πάει μαζί τους. Καί ἐκεῖνος μέ δάκρυα στά μάτια τοῦ εἶπε «νά πᾶς, παιδί μου, καί νά εὐχέσαι καί γιά μένα».

Τόσο μεγάλη ἀξία ἔχει ἡ ὑπακοή, ὥστε καί αὐτοί οἱ ἄγγελοι πού ἦλθαν κατ' ἐντολή τοῦ Κυρίου, τήν σεβάστηκαν, ἔλεγε ὁ ὄσιος Γεράσιμος καί ἀναλυόταν πάντοτε σέ κλάμματα.

Αὐτή τήν ὑπακοή, πού ἀποτελεῖ θεμέλιο καί βάση κάθε ἀρετῆς, καλλιέργησε καί ἐσύ μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς σου. Διότι χωρίς αὐτήν ὁ μοναχός δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει τίποτε, ἀλλά καί ὅτι καί νά ἐπιτύχει δέν ἔχει οὔτε ἀξία οὔτε διάρκεια. Ἡ ὑπακοή ὁμως φέρνει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ μοναχοῦ καί αὐτή τόν βοηθᾷ, ὥστε νά ἀποκτήσει τίς ἀρετές.

Αὐτή ἡ ὑπακοή διέκρινε καί τόν ὄσιο Γεράσιμο στή ζωή του, καθώς παρά τήν ἐμπειρία πού εἶχε στή μοναχική ζωή, παρά τά χαρίσματα πού εἶχε ἀπό τόν Θεό καί τίς θεῖες ἐμπειρίες, τίς ὁποῖες εἶχε ἀξιωθεῖ νά ζήσει, τήν ἐφάρμοζε πάντοτε, δίδοντας τό παράδειγμα καί στούς ὑποτακτικούς του.

Μιμήσου καί ἐσύ αὐτή τήν ὑποποιό καί ἀγγελομίμητο ὑπακοή, γιά νά ἀξιωθεῖς καί τῆς ἐπουρανίου βασιλείας τοῦ Κυρίου μας, διά πρεσβειῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς Ἐφόρου τῆς Μονῆς μας, τοῦ προστάτου σου ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καί τοῦ ἑορταζομένου ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου.

